

**DE TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN
VAN DE BALIES VAN HET RECHTSGEBIED
VAN HET HOF VAN BEROEP TE BRUSSEL**

TWEEDE KAMER

Openbare zitting van 19 mei 2009

Na beslissing tot voorlezing met gesloten deuren, op vraag van de vervolgte advocaat

Inzake SLT 29 – 290109

De heer ..., advocaat aan de balie te Leuven, ingeschreven op het tableau van de Advocaten bij de Balie te Leuven, met kantoor te ...

Verschijnende in persoon

Bijgestaan door zijn raadsman, Mr. ..., advocaat te Leuven, met kantoor te ...

Op klachtdossier overgemaakt door:

De heer **Stafhouder van de Orde van Advocaten te Leuven**

En op vordering van:

De heer **Voorzitter van de Tuchtraad voor Advocaten bij de zetel van het Hof van Beroep te Brussel**

I. DE PROCEDURE

De Voorzitter van de Tuchtraad heeft de heer ... (hierna "Mr. ...") door aangetekend schrijven van 3 februari 2009 opgeroepen om te verschijnen voor de Tuchtraad voor Advocaten van de Ordes van het Rechtsgebied Brussel, op de zitting van dinsdag 3 maart 2009, om 14.40 uur.

Op deze zitting was Mr. ... in persoon aanwezig, bijgestaan door zijn raadsman Mr. ..., zodat de zaak tegensprekelijk werd behandeld.

Op verzoek van Mr. ... gebeurde de behandeling met gesloten deuren.

De klager, de heer ... (hierna "de klager"), was persoonlijk aanwezig zonder raadsman, en werd gehoord. Mr. ... erkende de verklaringen van M. ... en verontschuldigde zich. Daarop verliet de klager de zittingszaal.

Stafhouder Philippe Declercq, die in de beginfase van het onderzoek als Vice-Stafhouder tot onderzoeker werd aangesteld door de toenmalige Stafhouder van de balie te Leuven, en die in de eindfase als Stafhouder het onderzoek beëindigde, werd gehoord in zijn verslag.

Mr. ... werd door de Tuchtraad ondervraagd met betrekking tot de hem ten laste gelegde feiten en gedragingen.

Mr. ... heeft voor Mr. ... gepleit.

De tuchtraad heeft vervolgens de zaak in beraad genomen, de datum voor de uitspraak bepaald en mede gedeeld, namelijk 28 april 2009 om 14.15 uur, voor uitspraak met gesloten deuren op vraag van Mr. ... en zijn raadsman, en heeft vervolgens beraadslaagd met gesloten deuren. Op 28 april 2009 stelde de tuchtraad de uitspraak ambtshalve uit tot 19 mei 2009 om 14.15. De raadsman van Mr. ... werd hiervan op de hoogte gebracht.

De procedure werd, overeenkomstig art. 457bis Ger. W., in het Nederlands gevoerd.

II. DE TOELAATBAARHEID VAN DE TUCHTVERVOLGING

Bij brief van 15 december 2006 legde de klager een klacht neer bij de toenmalige Stafhouder van de balie te Leuven. Daarop stelde deze Stafhouder eerst een eigen onderzoek in, doch op 13 november 2006 diende hij zijn Vice-Stafhouder, Mr Philippe Declercq, als onderzoeker aan te stellen. Deze verhoorde Mr. ... op 30 november 2006.

Brieven achteraf van de Stafhouder bleven onbeantwoord, zodat een aanvullend verhoor plaats vond op 6 juni 2007. Aangezien daarna het contact tussen de klager en Mr. ... leek te zijn hersteld besliste de Stafhouder op 12 november 2007 dat de klacht van onvoldoende gewicht was om een doorzending naar de tuchtraad te kunnen verantwoorden.

Na een nieuwe mondelinge klacht van de klager in juni 2008, waarna Mr ... opnieuw brieven van zijn Stafhouder onbeantwoord liet, besliste deze bij brieven van 31 oktober 2008 om het tuchtonderzoek te heropenen, waarna een nieuw verhoor plaats vond op 3 november 2008. Volgend op dit verhoor verwees de Stafhouder, bij nota van 28 januari 2009, het dossier cf. art. 458, §2 Ger. W. naar de voorzitter van de Tuchtraad. Dezelfde dag werden Mr. ... en de klager hiervan op de hoogte gebracht.

Bij aangetekend schrijven van 3 februari 2009 werd Mr. ... opgeroepen om te verschijnen voor de zitting van de tuchtraad van 3 maart 2009; de oproeping vermeldt de feiten die de advocaat ten laste worden gelegd. Terzelfdertijd werd de klager hiervan op de hoogte gebracht.

De termijnen van art. 474 en 459, §1, 2^e lid Ger. W. werden nageleefd. De tuchtraad kon dan ook kennis nemen van deze tuchtzaak.

III. BEOORDELING VAN DE BETICHTINGEN

A. DE KLACHT en FEITEN

In zijn schrijven van 15 december 2005 (ten onrechte 2006 vermeld) verwijst de klager naar het feit dat hij Mr. ... had geraadpleegd in een echtscheidingsprocedure. Er werd een kort geding procedure ingesteld met een uitspraak op 18 februari 2002 en 14 april 2002. Hij ontving nog twee brieven van Mr. ... doch daarna niets meer. Hij betaalde Mr.... , doch ontving geen ontvangstbewijs. Hij klaagde erover dat hij moeilijk contact kreeg met Mr. ... en dat de zaak geen voortgang kende.

Mr. ... werd door zijn Stafhouder gevraagd naar zijn standpunt en zijn verdere intenties. Er werd hem in het bijzonder gevraagd om de klager te contacteren of uit te nodigen voor een bespreking (zie brief Stafhouder ... d.d. 19 december 2005).

Mr. ... schrijft op 16 januari 2006 aan de Stafhouder dat hij met de klager een consultatie heeft gehad, dat deze de procedure wenst verder te zetten en geen andere advocaat raadpleegt en dat een vonnis is voorzien tegen eind februari, begin maart. Daarop meldt de Stafhouder aan de klager bij schrijven van 31 januari 2006 dat zij aanneemt dat zij haar tussenkomst mag beëindigen.

N.a.v. een bespreking met de Stafhouder van verschillende dossiers blijkt dat Mr...., op een onderhoud van 10 april 2006, meedeelde dat hij de klager nog die week opnieuw zou uitnodigen voor een gesprek. De Stafhouder vraagt hem bij schrijven van 25 april 2006 of de uitnodiging gebeurde. Hij wordt hieraan herinnerd met brieven van 6 juni 2006 en 20 juni 2006.

Nadat Mr. Declercq, toenmalige Vice-Stafhouder, door de Stafhouder bij brief van 13 november 2006 was aangeduid als onderzoeker, wordt op 30 november 2006 een proces-verbaal opgesteld waarbij Mr. ... verklaart: *“Ik breng u mijn schrijven van 29.11.2006 aan de Stafhouder met bijlagen bij. In die bijlagen vindt u het schrijven gericht aan de cliënt met drie voorgestelde data met verzoek op één van die data de zaak te bespreken. Ik laat u tegen 15.12.2006 weten welk gevolg de heer ... heeft gegeven aan mijn uitnodiging.”*

Mr. ... wordt bij brief van 22 januari 2007 hieraan herinnerd. Een nieuwe herinnering volgt op 16 maart 2007, op 3 mei 2007 en op 30 mei 2007.

Hij wordt opnieuw verhoord op 6 juni 2007. Hij verklaart dat hij na het vorig proces-verbaal de klager op consultatie heeft ontvangen en de procedure besproken heeft die geleid heeft tot een ontwerp van dagvaarding dat wordt meegedeeld. Hij stelt dan: *“De eigenlijke procedure is nog niet opgestart kunnen worden om de eenvoudige reden dat de tegenpartij, ..., klaarblijkelijk verhuisd is naar ... op het laatst door mijn cliënt gekende adres Op dit ogenblik is zij niet meer verblijvende op dat adres en zijn we op zoek naar haar concrete levensomstandigheden, niet alleen betreffende haar verblijfplaats, maar ook betreffende haar inkomsten.”*

De klager blijft echter aandringen op inlichtingen bij de Orde aangezien hij geen reactie meer ontvangt van Mr. Deze heeft opnieuw een onderhoud met de Vice-Stafhouder en zendt hem op 4 juli 2007 kopij van een brief aan gerechtsdeurwaarder ... d.d. 28 juni 2007 waarin hij stelt: *“In bijlage vindt u een ontwerp van dagvaarding. Gelieve hiervoor het nodige te doen. U gelieve te noteren dat ik geprovisioneerd ben inzake. Dank hiervoor bij voorbaat.”* Hij schrijft ook aan de klager op 4 juli 2007 met de mededeling: *“Ik heb onmiddellijk de gerechtsdeurwaarder opdracht gegeven tot betekening over te gaan om – indien mogelijk – tot recuperatie van de achterstallen over te gaan.”*

Nadat de klager opnieuw telefonisch contact opnam met de Orde schrijft de Vice-Stafhouder aan Mr. ... op 3 oktober 2007 onder meer: *“Mag ik u verzoeken mij per kerende een kopie van de betekende dagvaarding over te maken, dewelke in ontwerp aan gerechtsdeurwaarder ... werd overgemaakt bij schrijven van 28 juni 2007.”*

Op 8 oktober 2007 antwoordt Mr. ... Hij verklaart o.a. : *“Zoals ik u eerder had gemeld, had ik de gerechtsdeurwaarder opdracht gegeven tot dagvaarding in echtscheiding over te gaan...”* Na opmerkingen over de niet-recupereerbaarheid van de kosten en de toepassing van de nieuwe echtscheidingswet stelt Mr. ... dan: *“Ik heb dan afgewacht tot september in de hoop tot een EOT-overeenkomst te komen om zo binnen enkele maanden een echtscheidingsvonnis te bekomen. Intussen moet ik wel toegeven dat ik geen verder contact meer heb zodat mijn initiële betrachting allicht geen gunstig gevolg zal hebben en er aldus toch tot dagvaarding moet worden overgegaan. Ik heb dit intussen aan de heer ... uitgelegd en een afspraak met hem voorgesteld op 17/10 om 19.00 uur.”*

Bij schrijven van 12 november 2007 seponereert de onderzoekende Vice-Stafhouder dan ook het tuchtdossier in kwestie met de motivering: *“Het betrof het moeilijk contact met Mr. ... en diens gebrek aan informeren van de cliënt en het opvolgen van de hem toevertrouwde zaak, zijnde de echtscheidingsprocedure. Een tuchtonderzoek werd geopend conform art. 458, § 1 en 2, Ger.W. Na verhoor van Mr. ... en opvolging van de zaak blijkt dat contact tussen de cliënt en de advocaat is hersteld zodat de aanvankelijk terechte klacht van u in de huidige omstandigheden van onvoldoende gewicht wordt geacht om een verzending van het dossier naar de tuchtraad te verantwoorden.”*

Aan Mr. ... wordt met een brief van dezelfde datum houdende mededeling van de seponering gesteld: *“Mag ik wel uw aandacht vestigen op de motieven van de beslissing en inzonderheid aanbeveling in fine m.b.t. het stipt informeren van de cliënt over de stand van het dossier. Tenslotte merk ik ook op dat de aanvankelijke klacht terecht was en wil ik u er op wijzen dat u uiteraard gehouden bent tot het afleveren van ontvangstbewijzen wanneer cliënten een betalingen verrichten.”*

Begin juni 2008 nam de klager opnieuw contact op met de balie om mee te delen dat er weerom geen vooruitgang was in het dossier. De toenmalige Vice-Stafhouder schrijft daarover op 25 juni 2008 aan Mr.: *“Onmiddellijk daarop heb ik u gecontacteerd en hebt u mij meegedeeld dat de procedure echtscheiding ten gronde volgens de nieuwe wet ingeleid was en naar de rol was verzonden. De tegenstrever zou nog besluiten moeten opstellen. U zou mij kopie meedelen van de brief aan de tegenstrever waarin u hem vraagt om te besluiten. Tot op heden heb ik geen verder nieuws ontvangen. Opnieuw heeft de heer ... telefonisch contact genomen met de balie. Gelieve mij de huidige stand van zaken mee te delen en kopie van uw schrijven aan de cliënt, de heer ... met*

mededeling van de stand van zaken en het schrijven dat u zal richten, of gericht hebben, aan de tegenstrever om de zaak te doen vooruitgaan.”

Op 28 augustus 2008 wordt Mr. ... gerappelleerd aan die brief. Op 18 september 2008 wordt een tweede rappelbrief verstuurd.

Bij brieven van 31 oktober 2008, aangetekend aan Mr. ... en per gewone post aan de klager, wordt dan het tuchtonderzoek heropend in toepassing van art. 458, § 1 Ger.W. Op 3 november 2008 wordt door Stafhouder Declercq een proces-verbaal van verhoor opgesteld.

Uit dit proces-verbaal blijkt dan dat:

- Mr. ... inderdaad op 3 juni 2008 aan de toenmalige onderzoeker, Vice-Stafhouder Declercq heeft verklaard dat hij een echtscheidingsprocedure volgens de nieuwe wetgeving had ingeleid, dat de zaak naar de rol werd verwezen en dat er besluiten moesten worden opgesteld door de tegenstrever (cf. de hierboven vermelde brief van 25 juni 2008).
- Klager zich op 25 september 2008 heeft gemeld bij de balie waar hij werd ontvangen door de voormalige Vice-Stafhouder, thans Stafhouder Declercq, in aanwezigheid van Mr. ... Klager stelde toen dat hij in de maand mei van Mr. ... had vernomen dat hij een brief zou sturen naar zijn tegenstrever die een antwoord zou dienen te geven tegen ten laatste 17 augustus 2008. Vervolgens had hij eind augustus Mr. ... kunnen bereiken die een afspraak belegde op 4 september 2008. Tijdens die afspraak, die doorging op de rechtbank, verklaarde Mr. ... dat de tegenstrever (Mr. ... van de balie van ...) niet had geantwoord op de brieven alhoewel dat beloofd was, en dat de zaak zou zijn ingeleid te Leuven. Mr. ... gaf toe niet gereageerd te hebben op de verzoeken tot voortgang geformuleerd door de klager.
- Mr. ... toegeeft dat hij, na in 2007 terug het vertrouwen te hebben gevraagd van klager, en dit te hebben verkregen, hij dit opnieuw beschaamd heeft en dit wenst recht te zetten
- Mr. ... toegeeft in werkelijkheid nooit enige procedure te hebben ingeleid. De dagvaarding in ontwerp, die tijdens het verhoor van 6 juni 2007 werd mede gedeeld, werd uiteindelijk nooit aan de deurwaarder overgemaakt, waarvoor hij geen echte verklaring heeft. Omdat hij zich ongemakkelijk voelde bij het feit dat de procedure in werkelijkheid niet was ingeleid heeft hij het geduld van klager wat op de proef gesteld *“in de hoop dat ondertussen de procedure zou geregulariseerd worden met hetzij deze dagvaarding, hetzij een dagvaarding volgens de nieuwe wetgeving”*. Wat zijn verklaringen aan de Stafhouder betreft geeft hij toe: *“dat ik niet heb durven erkennen dat de inleiding op dat ogenblik nog niet was gebeurd. In de hoop op een later toch in orde komen van de procedure heb ik dan maar gezegd dat de zaak ingeleid was en naar de rol was verzonden alhoewel dit niet het geval was.”*

B. DE BETICHTINGEN

In zijn nota van verwijzing stelt de Stafhouder van de balie van Leuven volgende inbreuken op de deontologie vast, die in de dagvaarding werden hernomen:

1. Het afleggen van leugenachtige verklaringen t.a.v. een voormalig onderzoeker en t.a.v. de cliënt.

Schending van de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid zoals bepaald in art. 456, Ger.W.

De verklaring op 3 juni 2008 aan de voormalige onderzoeker, Vice-Staffhouder Declercq, nadat de aanvankelijke klacht van klager geseponeerd was op 12 november 2007, is niet waarachtig gebleken, integendeel.

Uit het proces-verbaal d.d. 3 november 2008 blijkt onomstotelijk dat Mr. ... op 3 juni 2008 voorgehouden heeft dat de procedure echtscheiding volgens de nieuwe wet ingeleid was, naar de rol was verzonden en dat er door de tegenstrever besluiten dienden opgesteld te worden. Dat bleek niet het geval te zijn doch wel een leugen om niet te moeten erkennen dat de zaak nog niet was ingeleid maar wel nog in orde zou komen.

Het niet de waarheid spreken t.o.v. de voormalige onderzoeker, meer nog, het uitdrukkelijk voorhouden van leugenachtige verklaringen t.a.v. de Stafhouder of de door hem voormalig aangeduide onderzoeker is een ernstige tekortkoming aan de principes van waardigheid.

Het feit dat de leugenachtige verklaring werd afgelegd nadat het eerste onderzoek werd afgesloten met een seponeringsbeslissing op 27 november 2007 en t.a.v. de Vice-Staffhouder, is niet van die aard dat het de inbreuk verschoonbaar maakt.

Ook het meedelen van onwaarheden t.o.v. de cliënt is een advocaat onwaardig. De hoop dat achteraf de procedure wel in orde zal komen, verschoont evenmin het laakbaar karakter van het optreden, een advocaat onwaardig.

2. Niet-beantwoorden van brieven van de Stafhouder

Na 12 november 2007, waarbij de seponering van de aanvankelijke klacht werd beslist, heeft Mr. ... het schrijven van de Stafhouder d.d. 25 juni 2008 niet beantwoord, ondanks rappelbrief op 28 augustus en een rappelbrief van 18 september 2008.

Het niet-beantwoorden van de briefwisseling aan de Stafhouder is een ernstige tekortkoming die niet te verzoenen is met de principes van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid zoals bepaald in art. 456, Ger.W.

3. Het niet voortmaken van de procedure ondanks aandringen van de cliënt is een onbehoorlijke beroepsuitoefening.

Geen voortgang maken in een procedure, ondanks het aandringen van de cliënt, ondanks de tussenkomst van Stafhouder en onderzoekers, ondanks beloften daartoe aan de Stafhouder en/of de onderzoekers en de beloften aan de cliënt, maakt een ernstige tekortkoming uit aan de verplichting om behoorlijk het beroep uit te oefenen.

Nog daargelaten of de cliënt zelf zijn vertrouwen bevestigt in de aangestelde advocaat, blijft dat het voorhouden aan de cliënt van het ingeleid hebben van een procedure enerzijds, daar waar dit niet het geval is, en anderzijds het voorhouden van het aangeschreven hebben van een tegenstrever, waar dit evenmin het geval is, getuigt van

een onbehoorlijk uitoefenen van het beroep, in strijd met het principe van behoorlijke beroepsuitoefening zoals bedoeld in art. 456, Ger.W.

C. BEOORDELING

De Tuchtraad stelt vast dat Mr. ... ter zitting de feiten en betichtingen niet heeft betwist en zich verontschuldigde tegenover de klager.

Uit de klacht en de feiten blijkt inderdaad ontegensprekelijk dat Mr. ... niet alleen tegenover zijn cliënt, doch ook tegenover de onderzoeker en zijn Stafhouder leugenachtige verklaringen heeft afgelegd. Uiteindelijk raakte hij verstrikt in zijn eigen leugens en was het enkel wachten tot het moment waarop de waarheid aan het licht zou komen, hetgeen gebeurde bij het verhoor op 3 november 2008. Het niet-beantwoorden van de brieven van de Stafhouder wordt door deze leugenachtige toestand verklaard. Hetzelfde geldt voor het niet-voortmaken van de procedure, noodzakelijk gevolg van het blijven volhouden van een leugen tot het moment waarop de waarheid zou worden onthuld.

De betichtingen zijn dan ook bewezen.

D. DE SANCTIE

De Tuchtraad acht de feiten zeer ernstig, met de bezwarende omstandigheid dat ze werden voorafgegaan door andere gelijkaardige feiten die in een eerste fase werden geseponeerd.

Mr. ... werd in deze voor een eerste maal opgeroepen voor een tuchtraad. Ter zitting verklaarde hij zijn kantoor nu anders te hebben georganiseerd zodat dergelijke situaties zich in de toekomst niet meer zullen voordoen. De Tuchtraad is bereid hiermede rekening te houden, evenwel enkel aldus dat bij nieuwe gelijkaardige feiten de huidige problematiek onvermijdelijk in totaliteit als antecedent zal worden beschouwd.

De Tuchtraad besluit dan ook cf. art. 460, 4^e lid G.W. zijn uitspraak van de veroordeling in deze op te schorten,.

OM DEZE REDENEN,

De tuchtraad voor Advocaten van de balies van het rechtsgebied van het Hof van Beroep te Brussel,

Gelet op art. 456 e.v. G.W.;

Rechtsprekende in tuchtzaken, in eerste aanleg en met gesloten deuren;

Verklaart de tuchtvervolging toelaatbaar;

Verklaart de betichtingen bewezen;

Besluit tot de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

Aldus gewezen en uitgesproken te Brussel op 19 mei 2009.

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging en waren eveneens aanwezig bij de uitspraak van de beslissing:

Stafhouder Frans WOUTERS, advocaat te Leuven, Kamervoorzitter
Mr. Jan VAN BESIEN, advocaat te Brussel
Mr. André DE BECKER, advocaat te Brussel
Mr. Roeland NIEUWDORP, advocaat te Brussel
Mr. Guy PORTAELS, advocaat te Leuven

Was aanwezig bij de behandeling en is aanwezig bij de uitspraak:
Mr. Ludwig EVENS, secretaris, advocaat te Leuven

Frans WOUTERS
kamervoorzitter

André DE BECKER
assessor

Jan VAN BESIEN
assessor

Roeland NIEUWDORP
assessor

Guy PORTAELS
assessor

Ludwig EVENS
secretaris